

ADVOKAT UROŠ TEŠMANOVIĆ

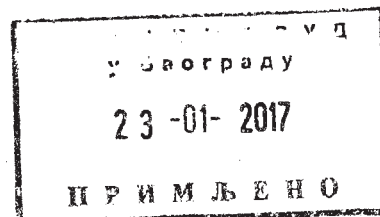
Advokat / Attorney at Law / Rechtsanwalt

Address: Gračanička 7, 11000 Beograd / E-mail: urostesmanovic@gmail.com / Web: www.advokatijtp.rs
Tel.: +381 11 2620 402, +381 11 2621 453, +381 11 2633 821 / Fax: +381 2633 452

УПРАВНИ СУД СРБИЈЕ

Немањина 9

11000 Београд

ТУЖИЛАЦ: **Саша Радуловић** из Београда, [REDACTED], кога заступа пуномоћник Урош М. Тешмановић, адвокат у Београду, ул. Грачаничка бр. 7;

ТУЖЕНИ: **Народна скупштина Републике Србије – Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања**, са седиштем Дома Народне скупштине у Београду, Трг Николе Пашића 13

Тужилац Саша Радуловић, преко пуномоћника адвоката Уроша Тешмановића, против Одлуке о новчаној казни 21-број: 120-3449/16 од 21.12.2016. године, коју је донео Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, благовремено подноси:

- Ради поништаја одлуке

ТУЖБУ

- Примерака: 2
- Прилога: 5
и пуномоћје

којом наведену одлуку о новчаној казни побија у целини зато што:

- у поступку доношења побијане одлуке није поступљено по правилима поступка,
- чињенично стање није потпуно и правилно утврђено,
- у побијаној одлуци није правилно примењен Закон и Пословник Народне скупштине, и
- тужени орган је одлуком коју је донео по слободној оцени прекорачио границе законског овлашћења, а одлука није донета у складу са циљем у којем је овлашћење дато.

/

Стварна надлежност Управног суда

Стварна надлежност Управног суда за поступање у овој правној ствари прописана је одредбама члана 198. став 2. Устава Републике Србије и одредбама члана 3. став 2. Закона о управним споровима, којима је прописано да законитост коначних

појединачних аката којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу подлеже преиспитивању пред судом у управном спору, ако у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита.

У конкретном случају тужени орган образлаже побијану одлуку о новчаном кажњавању применом Пословника Народне скупштине који не прописује правни лек против одлуке о новчаном кажњавању. Такође, побијана одлука не садржи поуку о правном леку, нити је било какав правни лек против донете одлуке прописан законом, а нарочито није прописана судска заштита којом би се омогућило преиспитивање побијане одлуке од стране независног и непристрасног суда.

Стога како се ради о одлуци која представља коначни појединачни акт којим је установљена тужиоцу новчана обавеза (казна), а тужилац нема другу могућност да одлука која задире у његова имовинска права и којом се њему намеће новчана обавеза, буде преиспитана од стране независног и непристрасног суда, то је у овој правној ствари стварно надлежан да поступа Управни суд у управном спору, применом одредби члана 198. став 2. Устава РС и одредби члана 3. став 2. Закона о управним споровима.

Разлози побијања Одлуке

I

Побијаном одлуком тужени тужиоца кажњава новчаном казном у износу 10% основне плате народног посланика, образлажући такву одлуку тиме што је тужиоцу на Шестој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години, одржаној 14. децембра 2016. године изречена мера опомене, за коју је Пословником Народне скупштине, чланом 114. став 1. прописана санкција у виду новчане казне у висини од 10% основне плате народног посланика.

Прилог: Одлука о новчаној казни 21 број: 120-3449/16 од 21.12.2016. године

При томе, из образложења побијане одлуке произлази да је одлука заснована на свега два доказа, и то допису генералног секретара Народне скупштине којим обавештава одбор о изрицању мере опомене тужиоцу и извештају Одељења за буџетско, финансијско-рачуноводствене и послове јавних набавки о висини плате народног посланика Саше Радуловића.

Дакле, ни један доказ који би се односио на утврђивање постојања услова за кажњавање тужиоца није изведен у поступку доношења побијане одлуке, нити је у том погледу дато било какво образложење, већ се одлука заснива искључиво на обавештењу да је тужиоцу изречена опомена, и доказу који се тиче висине санкције која му је одлуком одмерена, а то је извештај о висини плате тужиоца.

Цивилизацијска је тековина да сваки поступак у којем се одлучује о правима и обавезама једног лица, без обзира да ли се ради о управном, судском, уставно судском или каквом другом поступку, садржи одређена универзална правила, која увек подразумевају да се о предмету расправљања морају утврдити чињенице у доказном поступку, да се лицу о чијим се правима одлучује мора дати могућност да изнесе аргументе у прилог својих права и интереса, да се мора омогућити расправа, да се морају образложити разлози за доношење одлуке и коначно да се лицу о чијим се правима и обавезама одлучује мора дати право на правни лек.

Ова универзална правила прописана су како у Уставу РС чланом 32. и 36., тако и свим процесним законима, кривичним, парничним, ванпарничним, па и Законом о општем управном поступку и Законом о управним споровима који се имају применити у овој правој ствари.

Међутим, у конкретном случају против тужиоца није вођен поступак за изрицање новчане казне у складу са законом, па ни у складу са Пословником Народне скупштине, већ је њему изречена казна прописана пословником без спровођења било каквог поступка који би подразумевао утврђивање чињеница о испуњености услова за изрицање новчане казне.

Поступак у којем је изречена побијана одлука није јасно дефинисан било којим прописом, нити судском праксом, али је јасно да по својој природи претставља управни (административни) поступак, са примесама прекршајног поступка, те да се на њега имају применити пре свега правила управног поступка.

Начин на који је конкретан поступак изрицања санкције тужиоцу спроведен показује да он не задовољава ни основна начела управног поступка, а камоли упуштање у оцену повреде конкретних правила поступка.

Тако, чланом 8. Закона о општем управном поступку, који прописује начело истине, је предвиђено да се у поступку морају правилно и потпуно утврдити све чињенице које су од значаја за доношење законитог и правилног решења (одлучне чињенице), што овде није случај.

Побијана одлука би морала садржати образложење о разлозима који указују на то да је тужилац заиста учинио радњу за коју му је морала бити изречена опомена; морала би садржати чињенични опис такве радње, доказе да је та радња учињена, разлоге због којих та радња представља радњу за коју се има изрећи мера опомене.

Побијана одлука се недопустиво заснива на обавештењу које је туженом доставио генерални секретар Народне скупштине, а да се ни не наслућује о каквој радњи (повреди пословника) је реч. Ово даље значи да не постоји ни један доказ о томе да је уопште учињена радња која представља повреду пословника и за коју би морала бити изречена мера опомене. Обавештење о томе да је једна радња учињена, није никакав доказ, већ проста административна информација коју један службеник скупштине доставља једном од тела скупштине.

Поред тога тужиоцу није допуштено да се у поступку изрицања новчане казне изјасни, нити да у поступку учествује, што не само да је противно члану 9. Закона о општем управном поступку, који прописује да се пре доношења одлуке странци мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење одлуке, већ је противно и основним уставним начелима прописаним одредбама члана 32. и 36. Устава РС, који гарантују право на правично суђење и право на једнакост пред законом.

Тужилац, коме је побијаном одлуком изречена новчана казна, која задире у његова имовинска права, није имао прилику да буде саслушан, да изнесе своје аргументе, да се брани, већ је санкционисан у једном волонтистички вођеном поступку, без било каквог доказа о томе да је извршио недозвољену радњу, уз претпоставку кривице тужиоца, чиме су грубо прекршена његова основна људска права, која свака цивилизована судска или вансудска процедура мора садржати.

Коначно, у погледу аргумената о непостојању законите и цивилизоване процедуре у конкретном случају, тужиоцу је повређено право на правни лек гарантовано чланом 36. Устав РС, јер побијана одлука не садржи поуку о правном леку, нити је Пословником Народне скупштине предвиђен правни лек у случају изрицања новчане казне применом одредби тог Пословника.

Све горе изложено недвосмислено указује да побијана одлука није донета у законито спореденом поступку и да није донета на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања.

II

Побијана одлука заснована је и на погрешној примени Пословника Народне скупштине, а тужени орган је одлуком коју је донео по слободној оцени прекорачио границе својих овлашћења, доневши одлуку која није донета у складу са циљем у којем су туженом дата овлашћења.

Наиме, поред тога што процедура, односно одсуство процедуре, у којој је донета ова одлука, већ сама по себи указује на волунтаризам њеног доносиоца најгоре врсте, суштина њеног доношења и циља који се њоме жели постићи није у томе да се обезбеди ред на седници Народне скупштине и санкционише непримерено понашање тужиоца, већ се у конкретном случају ради о недопуштеном циљу, противном јавном поретку и основним вредностима демократског друштва, а то је да је циљ доношења овакве одлуке да се њоме гуши и дискриминише опозиција и санкционише другачије мишљење.

Овакав став тужиоца пре свега доказује чињеница да се у поступку доношења побијане незаконите одлуке уопште није разматрало извршење недопуштене радње од стране тужиоца, као и чињенице да тужиоцу није дата могућност да се брани и да изнесе аргументе у прилог заштите својих интереса, и да се о питањима од значаја за доношење законите одлуке није расправљало. Поврх свега тужиоцу је ускраћено да добије поуку о правном леку.

На наведено упућује и чињеница да је тужиоцу у току новембра и децембра 2016. године, по истом принципу, у идентичној процедури изречено више мера опомене и донето више одлука о новчаном кажњавању.

Доказ: Одлука о новчаној казни 21 број: 120-3449/16 од 21.12.2016. год.,
 Одлука о новчаној казни 21 број: 120-2716/16-1 од 24.11.2016. год.,
 Одлука о новчаној казни 21 број: 120-2762/16 од 24.11.2016. год.,
 Одлука о новчаној казни 21 број: 120-3403/16-2 од 21.12.2016. год.,
 Одлука о новчаној казни 21 број: 120-3333/16 од 21.12.2016. год.,

На околност да је орган који је донео дискрециону одлуку, укључујући како председника туженог одбора др Александра Мартиновића, тако и Председницу Народне скупштине Мају Гојковић, прекорачио границе својих овлашћења, и донео одлуку противно циљевима за које су таква овлашћења дата, тужилац предлаже да буде саслушан у доказном поступку.

Доказ: Саслушање тужиоца Саше Радуловића,

Саслушање тужиоца ће поред начина на који је спроведен поступак изрицања новчане казне побијаном одлуком, јасно показати да циљ изрицања новчане казне тужиоцу није био одржавање реда на седници Народне скупштине, већ да је таква одлука политички мотивисана, са циљем дискриминације политичких противника у опозицији, а са позиције власти, са циљем демонстрирања силе и гушења другачијег мишљења, где је манифестован волонтаризам носилаца јавних функција, чиме су грубо прекорачена поверена овлашћења.

Исказ тужиоца ће показати да је донета незаконита одлука туженог, без образложења, без законитог поступка, без учешћа тужиоца као кажњеног лица у том поступку, сликовито приказано, идентична ситуацији као када би полицајац зауставио човека на улици и изрекао му казну за ометање јавног реда и мира без разлога, па када би човек питао зашто и шта је урадио, полицајац му напише још једну казну, а уколико се усуди да то пита поново, полицајац га одведе у затвор.

Код оваквог стања ствари, сходно чл. 17. и 18. Закона о управним споровима, пуномоћник тужиоца подноси управну тужбу и предлаже да Управни суд Републике Србије, имајући у виду да утврђено чињенично стање пружа поуздан основ за то, а природа ствари дозвољава, на основу чл. 42. наведеног закона, непосредно реши управну ствар и донесе

ПРЕСУДУ

Уважава се тужба тужиоца, па се Одлука о новчаној казни 21 број: 120-3449/16 од 21.12.2016. године, коју је донео тужени Одбор за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине Републике Србије у целости **ПОНИШТАВА**, и предмет враћа туженом органу на поновно одлучивање.

Обавезује се тужени да тужиоцу накнади све трошкове управног спора у износу од 45.000,00 дин, у складу са доле наведеним трошковником, у року од 15 дана заједно са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате.

Београд,
20.01.2017.

Пуномоћник тужиоца
Адвокат Урош М. Тешмановић

АДВОКАТ
Uroš M. Tešmanović
Београд, Сремска 7
Тел. 2621-4521, 1620-402

Прилози:

- пуномоћје;
- Одлука о новчаној казни 21 број: 120-3449/16 од 21.12.2016. год.,
- Одлука о новчаној казни 21 број: 120-2716/16-1 од 24.11.2016. год.,
- Одлука о новчаној казни 21 број: 120-2762/16 од 24.11.2016. год.,
- Одлука о новчаној казни 21 број: 120-3403/16-2 од 21.12.2016. год.,
- Одлука о новчаној казни 21 број: 120-3333/16 од 21.12.2016. год.,

Трошковник:

- састав тужбе – 25.000,00 дин
- судске таксе на тужбу и одлуку – 20.000,00 дин